

Desuden have vi modtaget:

Fra Storthinget i Christiania	2275 Rbd. Norsk.
Fra Universitets-Lærerne sammesteds.....	650 — —
Fra en enkelt Mand sammesteds.....	50 — —
Tilsammen... 2975 Rbd. Norsk.	

Fra Fyens litteraire Selskab nogle Sølvpenge anslaaede til..... 20 Sølvdaler R. B.

Heraf sees, at vi først ved det afgjørende Tilskud i Juli Maaned ere satte i Stand til at bekoste de to første Bind af Krønikerne, og intet Øjeblik ville vi nu forsømme, men haabe i November Maaned at kunne lade Trykningen begynde, og i næste Aars Mai at see den fuldendt. Vel møde herved adskillige Vanskeligheder, da det end kunde synes mange tvivlsomt, hvorvidt den hele Sum vil indkomme, og vi dog, for at hele Værket kan ligne sig selv, maae gjøre Tilberedelser, som forudsætte hvad man kalder tvivlsomt, ja, vi kan ei heller nægte, at, blandt de os gjorte Indvendinger, synes den betydeligst, at et Oplag paa 2000 Exemplarer turde være vel lidet; men deels føle vi det er vor Skyldighed, i Tillid til den historiske Aand, der saavidt har fremmet Værket, trøstigt at begynde, og deels kan vi aldrig glemme, at var der ingen Vanskeligheder, da vare vore Bestræbelser overflødige. For imidlertid, saavidt muligt, at bortrydde hine Vanskeligheder, tillade vi os at yttre følgende Ønsker:

- 1) At De som enten paa vor almindelige eller særdeles Anmodning have umaget sig med, at samle Bidrag, behagelig ville, saavidt det ikke allerede er skeet, i Septbr. eller Octbr. d. A. tilsende os hvad der er indkommet, og, om muligt, underrette os om, naar det Øvrige, som er udlovet enten aarlig eller paa eengang, kan bestemmes til Brug!
- 2) At De som have udlovet Bidrag, det være sig aarlig eller samlede, ville i fornævnde Tidsløb, for saavidt det ei alt er skeet, gunstigt anmelde, enten der hvor de have tegnet sig eller til os, til hvad Tid eller hvilke Terminer vi tør gjøre Regning paa Deres Bidrag.

At gjentage vor Forsikkring om det fuldstændigste Regnskab for de Penge, Kjærlighed til Fædrene betroe som en Helligdom i vore Hænder, vilde vi agte for upassende, dersom det ei skedte for at spørge, om man ønsker det aflagt i to Dele eftersom Værket udkommer, eller paa een Gang, ved dets Slutning, da et om det Første yttret Ønske skal være os en Lov! Slutte kan vi derimod ikke, uden at yttre vor inderlige Glæde over de mange utvetydige Beviser vi i det henrundne Aar have modtaget paa den varme Ihukommelse af Fædrene vi vovede at haabe.

Først maae vi i denne Henseende gladelig anmærke, at det Kongehuus hvis Navn Historien har uadskillelig indflettet i vore Fædres Ærekrands, har ogsaa ved denne Leilighed udtrykkelig stadfæstet Historiens Vidnesbyrd om det inderlige Samfund der altid var mellem Dannemarks Kongeslægt og Folk som mellem Løver og Hjertes i deres Vaaben. Til den kongelige Gavnildhed, som Nordens Historie har saa meget at takke, og som vi skyldte den store Udgave af Snorros herlige Bog, maatte vi ved denne Leilighed ikke vende os, men Danner-Kongen var livsalig nok til at værdige Sagen den øiensynlige Opmærksomhed, der kunde vises af Majestæten som den ypperste Odelsmand i Fædrenes Minde, og har befalet os at indberette Sagens Udfald for da at modtage et Bidrag Majestæten allernaadigst vil blande med sine troe Undersaatters kærlige Skierve. Ligeledes har Hans Høihed Prinds Christian Frederik, som Søn af den Prinds, hvis Haand har skaaret Snorros Hædersdragt, værdiget denne Sag en ligesaa sjelden, som uforglemmelig Opmærksomhed, og ydet et i Sandhed fyrsteligt Bidrag ei blot ved Gave, men ved Selv at være Fædrenes Talsmand.

Endelig kan og tør vi ikke fortie vor Glæde ved at have seet baade Danemarks og Norges studerende Ungdom gløde af Følelser, som love og spaae Fædrene værdige Sønner, og deres Minde talrige, kjærlige, kraftige Talsmænd i Norden!